

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TEŠNJU
Broj: 39 0 K 074384 25 K 2
Tešanj, 26.12.2025. godine

U IME FEDERACIJE BIH

Općinski sud u Tešnju, sudija Bekrić Hidajeta, uz sudjelovanje zapisničara Hidajete Mehinović, u krivičnom predmetu optuženog Š. A. zv. „Š.“, sin H. iz N. S. br. 312, općina Tešanj, zbog počinjenog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 2. Krivičnog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po optužnici Kantonalnog tužilaštva ZE-DO kantona Zenica broj T04 0 KT 0056142 23 od 02.07.2024. godine, preciziranoj na glavnom pretresu 25.04.2025. godine, nakon glavnog pretresa održanog dana 22.12.2025. godine, u prisutnosti kantonalnog tužioca ZE-DO kantona Ahmetlić Amre, optuženog i njegovog branioca Nešković Dejana advokata iz Doboja, dana 26.12.2025. godine, donio i objavio slijedeću

P R E S U D U

Optuženi Š. A., zv. „Š.“, sin H. i majke Đ. rođene H., rođen ..., godine u T., gdje je i nastanjen na adresi N. S. broj 312, pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju elektrotehničar računarstva, zaposlen u Sloveniji, oženjen, srednjeg imovnog stanja, Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., evidentiran u kaznenoj evidenciji: kazneni lista Njemačke AG Hof 21 Cs 4330 Js 12402/22 od 28.10.2022. godine,

Kriv je

što je:

dana 14.09.2023. godine, oko 23,00 časa, na području općine Tešanj, nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, psihičko zdravlje supruge I. A. na način da kada je ista izašla iz porodilišta i došla u stan u kojem su stanovali u ulici Braće Pabrića, zaprijetio joj da više nikada neće otići roditeljima u Z., vrijeđao joj sestru, psovao joj govoreći: „jebem ti mamu“, govorio joj da je luđakinja, neuravnotežena osoba, da će joj oduzeti dijete, da je ošamario, da bi je u jednom momentu otjerao u kupatilo, gdje je i zaključao, dok je beba ostala u drugoj prostoriji, te kada je A. rekla da će zvati policiju, otključao je i rukama gurnuo na zid i zamahnuo rukom da je ošamario i kada je ona pozvala policiju zaprijetio joj, rekavši: „jebat ću ti majku za ovo“, te je nastavio prijetiti tako što je dana 15.11.2023. godine putem mail-a zaprijetio riječima: „**ne potpišeš li sporazumni razvod u petak mati i otac će ti učiti fatihu na mezaru...**“, iako je bio svjestan da ovakvim nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, duševno zdravlje supruge I. A., što je i htio, a što je kod iste izazvalo osjećaj straha i nesigurnosti,

dakle, nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir cjelovitost, psihičko zdravlje člana svoje porodice,

čime je počinio krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, pa mu se na osnovu istih zakonskih odredaba i odredaba člana 49. i 62. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, izriče

UVJETNA OSUDA

Kojom se optuženom za počinjeno krivično djelo utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, a koja se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine dana, a računajući od dana pravosnažnosti ove presude ne počinu novo krivično djelo.

Optuženi se obavezuje na plaćanje troškova postupka u paušalnom iznosu od 100,00 KM koji je dužan platiti u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo ZE-DO kantona optužnicom broj T04 0 KT 0056142 23 od 02.07.2024. godine optužilo je Š. A., da je počinio krivično djelo nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. KZ FBiH, na način, vrijeme i mjesto kako je to opisano u optužnici, temeljeći optužbu na dokazima koji su prikupljeni u toku istrage i predloženi u optužnici.

Sudija za prethodno saslušanje ovog suda navedenu optužnicu potvrdio je dana 09.07.2024. godine i zakazao ročište radi izjašnjenja o krivnji. Na ročištu za izjašnjenje o krivnji održanom dana 13.08.2024. godine optuženi je izjavio da poriče krivnju po navedenoj optužnici pa je i zakazan glavni pretres.

Presudom ovog suda broj: 39 0 K 074384 24 K od 29.04.2025. godine optuženi je oglašen krivim i izrečena mu je uvjetna osuda kojom se optuženom za počinjeno krivično djelo utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 4 mjeseca i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 godine dana, a računajući od dana pravosnažnosti ove presude, ne počinu novo krivično djelo.

Oštećena I. A. sa imovinsko pravnim zahtjevom upućena je na parnični postupak, a optuženi obavezan na plaćanje sudskog paušala.

Rješenjem Kantonalnog suda u Zenici br. 39 0 K 074384 25 Kž od 03.11.2025. godine uvažena je žalba branioca optuženog, te je presuda Općinskog suda u Tešnju broj: 39 0 K 074384 24 K od 29.04.2025. godine ukinuta, i predmet vraćen istom sudu na ponovno suđenje sa uputom da u ponovnom postupku sud ponovo zakaže glavni pretres, provede ranije izvedene dokaze ili iste preuzme, a po potrebi provede i nove dokaze, pa nakon pravilne ocjene dokazne građe donese ispravnu i zakonitu odluku.

Tokom glavnog pretresa kantonalni tužilac ostaje u cjelosti kod činjeničnog opisa optužnice precizirane na glavnom pretresu 25.04.2025. godine, i pravne kvalifikacije djela. U završnoj riječi kantonalni tužilac u završenoj riječi izjavio je da smatra da su svi navodi u optužnici dokazani i da je dokazano da je optuženi počinio krivično djelo kako je to opisano u činjeničnom opisu precizirane optužnice. Sve da je potkrepljeno subjektivnim i objektivnim dokazima tužilaštva. Prije svega iskazom oštećene koja je u vrlo stresnom i emotivnom stanju iznosila svoje svjedočenje i opisala događaj koji se desio dana 14.09.2023. godine. Policijski službenici da su takođe potvrdili da su oštećenu zatekli u stanu u uznemirenom stanju. Predlaže da sud optuženog ogласi krivim i prilikom izbora vrste i visine krivično pravne sankcije, vodi računa o svim otežavajućim i olakšavajućim okolnostima na strani optuženog.

Optuženi i njegov branilac u uvodnom izlaganju izjavili su da ostaju u cjelosti kod svih navoda iz prethodnog postupka i završne riječi datoj u prethodnom postupku, odnosno nije počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret. Smatra da nema elemenata krivičnog djela. Tužilaštvo da nije dokazalo da je optuženi svojim ponašanjem ugrozio mir, narušio zdravlje kod oštećene, te njegovo ponašanje kod oštećene nije izazvalo strah i nesigurnost. Odgovor na ovo pitanje da može dati samo vještak neuropsihijatar kao stručno lice. Odbrana da smatra da je predmetni događaj bila rasprava između optuženog i oštećene zbog ranije poremećenih odnosa, naročito zbog stanja u kome se nalazila oštećena, jer je bila porođena, a svemu da je kulminirala prijava policije. Policijski službenici koji su

izlazili na lice mjesta, da nisu primjetili da je bilo nasilja, da je za njih sve to djelovalo kao rasprava između supružnika. Policijski službenik M. N. koji je bio pratnja oštećenoj prilikom odlaska u Centar za socijalni rad da je izjavio da nije bilo nikakvog fizičkog nasilja, da optuženi nije pokušao da oštećenu gurne niz stepenice, da nije lupao po autu, da nije nikom prijetio, da je bio korektan i da je samo tražio da vidi dijete. Nasuprot tome oštećena je tvrdila da je optuženi pokušao da je gurne niz stepenice, da joj je prijetio, lupao po autu i prilikom saslušanja jasno navela da je sve to vidio policijski službenik koji ove navode nije potvrdio prilikom saslušavanja. Odbrana da smatra da uopšte nije bilo nasilja u porodici, nego da je to bila samo svađa koja je kulminirala razvodom braka. Optuženi i oštećena da nikada nisu bili kompaktibilni kao braćni drugovi. Predlaže da sud donese presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe primjenom načela indubio proreo. Optuženi da nije lice koje je sklonu krivičnim djelima, da redovno plaća alimentaciju za dijete, da je porodična osoba. Moli sud da detaljno izanalizira sve dokaze i optuženog oslobodi. Dalj ističe danas je saslušana i oštećena gdje je jasno i na pitanje odbrane i na pitanje suda rekla da je sve to izmislila, da li iz emotivne slabosti ili psihičke slabosti to nama nije poznato, ali je oštećena pred zakletvom rekla da je sve izmislila. U prilog tome idu i fotografije koje smo danas dostavili da se oštećena obratila i tužilaštvu gdje je dobila odgovor da se ne može u ovoj fazi ništa završiti, te u porukama koje smo dostavili sudu i tužilaštvu jasno se vidi da oštećena voli optuženog, da je pretjerala u svemu, a imajući u vidu ranije izjave svjedoka ovdje smatramo da nema nikakvog krivičnog djela, oštećena je emotivno kompromitovana, molim sud da prilikom analize svih dokaza donese presudu kojom se optuženi oslobađa.

Optuženi se složio sa navodima svog branioca.

Na novom glavnom pretresu, na osnovu člana 331a. ZKP FBiH preuzeti su dokazi izvedeni na glavnom pretresu tokom prethodnog postupka pred ovim sudom, pa su pročitani dokazi tužilaštva i to: iskazi svjedoka I. A. M. N., izvršen uvid u materijalne dokaze i to: rješenje Općinskog suda u Tešnju br. 39 0 Pr 072354 23 Zm od 20.11.2023. godine, fotografije poruka, fotodokumentacija PS Tešanj br. 295/23 od 17.11.2023. godine, izvod iz kaznene evidencije za optuženog broj 08-02-11/1-03-10-11-13408/23 od 26.12.2023. godine, te su prihvaćeni kao dokazi zapisnik o saslušanju svjedoka M. N. u PS Tešanj pod brojem 08-02-11/1-1-74/24 od 22.01.2024. godine, te prihvaćen kao dokaz iskaz oštećene I. A. saslušane u KT ZDK br. T04 0 KT 0056142 23 od 12.01.2024. godine, te su pročitani dokazi odbrane i to iskaz svjedoka Č. Š., J. S., optuženog kao svjedoka, te izvršen uvid u materijalne dokaze prepiske preko facebooka između optuženog i oštećene od 14.09.2023. godine, prepiske od 15.09.2023. godine, prepiske između optuženog i majke oštećene od 15.09.2023. godine 6 prepiski, fotografije WC, fotografija optuženog u WC od 23.09.2023. godine, poruke između optuženog i advokata A. M. 6 prepiski od 02.10.2023. godine, poruke putem e-mejla od 23.09.2023. godine između optuženog i navodno B. B. između optuženog i B. B. od 23.09.2023. godine, komunikacija između optuženog i oštećene od 15. novembra 2023. godine, komunikacija između oštećene i optuženog od 14.11.2023. godine i između oštećene i optuženog od 07.10.2023. godine, te izvršen uvid u nove dokaze: 10,40 fotografija koju je obezbjedio optuženi u vezi dopisa Kantonalnog suda oštećenoj „poštovana A.“, fotografija 19,51 pod nazivom „Muti“ gdje oštećena govori da je optuženi nikada nije varo niti udario izuzev jednog šamara, u 14,10 A. I. govori ovog sam sve slagala, imam neki poremećaj, pa je nakon ocjene izvedenih dokaza i odlučeno kao u izreci ove presude a iz sljedećih dokaza:

Oštećena I. A. saslušana kao svjedok izjavila je da je 14.09.2023. godine izašla iz porodilišta zajedno sa bebom. Iz bolnice da su je dovezli svekar, svekrva i bivši muž. U vrijeme kad je rodila bebu u bolnici da je muž bio u Sloveniji, ali da po dolasku u Tešanj odmah došao u bolnicu posjetio je i prilikom prvog susreta rekao joj da joj je ostao velik stomak. Po izlasku iz bolnice svekar i svekrva da su se kratko zadržali u njihovom stanu, tako da su ona, muž i beba ostali sami. Bila je svjesna da su braćni odnosi loši, da je bila svjesna situacije u kojoj se nalaze, ali da je odlučila da mužu priliku da nastave dalje i dok su raspravljali oko njihove situacije da je dobila izliv plača. Prije nego što su razgovarali kao muž i žena o situaciji u kojoj se nalaze, svjesni da imaju dijete, njen suprug da je više puta izlazio i vraćao se iz stana, da je donio iz pekare samo za sebe hranu, da je njoj dao ostatke koji su ostali iza njega. Pozivala ga je da prisustvuje dojenju djeteta. Međutim, njemu da to nije bilo značajno i nije htio da to posmatra i da prisustvuje tom činu. Pozvao je da sjedne da razgovaraju. Kroz taj

razgovor da je tražio od nje da nakon 7 dana treba da ide u posjetu kod njegovih roditelja, čemu se usprotivila, te da mu je rekla da će nakon 40 dana nakon poroda ići i kod svojih i kod njegovih roditelja. Amer da joj je rekao da ne može ići kod svojih roditelja u Z., da će od porodijske naknade plaćati kiriju i sve što bude trebalo za bebu, a ako se bude dobro ponašala da će joj kupiti Guči torbicu. Objasnio joj je da su u lošoj finansijskoj situaciji rekao joj da malo sve to sačeka, da malo prenoći, da će o svemu sutra porazgovarati. Sve to da je kod nje izazvalo plač i dok je plakala da joj se unosio u lice i da joj je govorio da prestane plakati, tresao joj glavu, psovao majku, govorio da je kurva, a zatim je povukao u toalet i zaključao. U toaletu je rekla da je pusti, a ako je nepusti da će zvati policiju. Nakon 10 minuta da je pustio iz toaleta i počeo tući, zatim da joj je psovao majku i govorio druge pogrdne riječi, da je smeće, da je luda, da treba da ide na psihijatriju. Ovakve riječi da joj je upućivao i prije ovog događaja, snimao je na mobitel dok je plakala i govorio da će to pokazivati drugim ljudima i da će svi reći da je luda kad vide kako plaće. Vrijeđao je njene roditelje, sestru. Kad je izašla iz toaleta da je pokušao da joj uzme telefon, vukao je za ruku, gurnuo o zid i pokušao da uzme telefon. Šamar da je dobila prije nego što je zaključao u toalet i prije nego je pustio iz toaleta, da je vukao za kosu. Poslije svih pokušaja da joj uzme telefon, što nije uspio, da je nazvala policiju i dala lokaciju. Prije dolaska policije da joj je rekao da ima drugi ključ kod njegove majke i ukoliko nešto kaže policiji da će je polomiti, da će vidjeti svog Boga i pokazao rukom, odnosno prstima preko usana da treba da šuti i da ništa ne govori policiji. Prije nego što je došla policija da je izašao iz stana, vjerovatno da ih je sačekao pred vratima, razgovarao s njima, a zatim zajedno sa policijom došao u stan. U prisustvu policije da je ponavljao kako je do svađe došlo zbog finansijske situacije, da su trebali razgovarati i da nema nikakvih drugih problema. Lično policiji da je rekla da su se svađali, da nije smjela reći detalje. Da je počela plakati u prisustvu policije. Policajci koji su došli u stan da su A. rekli da treba da spremi svoje stvari i napusti stan, što je on i uradio.

Dalje oštećena je izjavila da je sutradan trebala sa djetetom da ide kod ljekara, da su došli roditelji A., da je bebu spremila i dok se u sobi presvlačila da je A. izašao sa djetetom bez njenog znanja, da ga je na putu do bolnice sustigla i uzela dijete od njega. U bolnici da je bila od 16.09. do 21.09.2023. godine i dok je bila u bolnici da je A. pravio probleme osoblju bolnice zato što mu nisu iznijeli dijete da vidi. 21.09.2023. godine da joj je rekao da ima 24 sata da napusti stan i po izlasku iz bolnice da je otišla da živi kod svojih roditelja. Dana 15.11.2023. godine da je dobila više poruka telefonom i mejlom od A. i jedna od tih poruka da je bila ukoliko ne pristane na sporazumni razvod braka da će njeni roditelji učiti fatihu. Od nje da je tražio da se ne pojavi u Centar za socijalni rad u postupku posredovanja. Dana 17.11. da je otišla u policiju, prijavila sve i ispričala šta se događalo, te detaljno ispričala šta se dogodilo 14.09.2023. godine, da je predala policiji telefon na kojem su bile sve poruke.

Oštećena saslušana kao svjedok na glavnom pretresu navela je da je prilikom posredovanja u Centru za socijalni rad 17.11.2023. godine da je A. vrijeđao, govorio da nije psihički stabilna, da je tražila policijsku pratnju i da je jedan policajac bio u njenoj pratnji. Prilikom izlaska iz Centra za socijalni rad i silaska niz stepenice da je A. pokušao da je gurne, da nije uspio, da je trčao za njima i kad je ona sjela u automobil da je lupao po automobilu. Poslije ovog događaja da je otišla u policiju i sve prijavila.

Na glavnom pretresu održanom dana 22.12.2025. godine oštećena je pozvana od strane suda kao svjedok i ista je izjavila da izjavu koju je dala pred sudom u pripremnom postupku da je sve tačno što je izjavila da što se tiče njenog iskaza nema ništa da doda i da dopuni i da ostaje u cjelosti kod onog što je izjavila. Ništa da se nije dešavalo između nje i bivšeg muža što bi uticalo na nju da promjeni izjavu, da je bivši muž proganjao, i poslije donošenja presude, da je zvao da je vršio pritisak da se pomire, da je isticao da će ostati bez posla. Isto tako izjavila je da krivično gonjenje traži ali da nije zainteresovana za imovinsko-pravni zahtjev.

Kroz unakrsno ispitivanje nakon što joj je branilac predočio fotografije facebook prepiski na kojim nije naveden dan nego samo vrijeme potvrdila je da je u jednom momentu zasićena od svih ovih događanja odlučila da se ovaj postupak obustavi i da je tražila od tužilaštva da se postupak obustavi, te

je potvrdila da je pisala svojoj majci putem Vibera neoznačenog datuma vrijeme 19,51 (predočena fotografija od strne branioca) izjavila je da je napisala poruku svojoj majci „A. sam lažno optužila“.

Na upit sudije pojasnila je da je tu poruku napisala u momentu kada joj je zdravlje bilo ugroženo i kad je shvatila da joj kompletna situacija šteti zdravlju, da je to bilo u vrijeme kad joj je i doktor rekao da odustane od svega i da obustavi taj postupak ili da se preseli negdje drugo. Ne spori činjenicu da je to rekla i A. i da je napisala svojoj majci, ali da je to rekla kako bi se sve ovo završilo jer je to bio jedini način da pristane na to da je sve izmislila kako bi se sve ovo završilo.

Svjedok M. N. izjavio je da je bio upućen kao pratnja I. A. prilikom njenog odlaska u Centar za socijalni rad u postupku posredovanja. Ne sjeća se koji je to datum bio. Pred Centar za socijalni rad da je došao sa autom A. oca. Imao je zadatak da pruži asistenciju da ne bi došlo do narušavanja javnog reda i mira, da ne zna zbog čega bi došlo do narušavanja javnog reda i mira. Dok je A. i njen suprug obavljali razgovor u unutrašnjosti Centra kod E. B. da nije bio prisutan, ali da je bio ispred vrata. Ne zna o čemu su razgovarali nikakve komunikacije između njih dvoje da nije bilo, odnosno da su pričali ali da nije bilo svađe, nije došlo do narušavanja javnog reda i mira, dijete da je bilo u autu kod njenog oca, da je A. govorio da želi da vidi dijete, da nije bilo lupanja po vozilu od strane A. A. da je upozorio da ako dođe do bilo kakvog konflikta da će biti lišen slobode ako naruši javni red i mir kod socijalnog i nije došlo do narušavanja javnog reda i mira. A. da je rekao da neće ništa napraviti. Dalje je svjedok izjavio da nije vidio da je A. pokušao da gurne niz stepenice, da nije nasurnuo na nju, da joj nije ništa rekao izuzev da želi da vidi dijete.

Svjedok odbrane Č. Š. izjavio je da je zajedno sa kolegicom J. S. postupao po prijavi, da su otišli do ulice Braće Pobrića koja je nedaleko od Policijske stanice Tešanj, pred zgradom da su zatekli optuženog, a zatim zajedno s njim otišli do stana. Gospođa da je otvorila vrata izjavila da je muž maltretira, da je problem u tome što je ona tek porođena i da joj muž neda da ide kod svojih roditelja u Z., da joj prigovara što troši novac koji on zarađuje. Gospođa da je izjavila da nije bilo fizičkog kontakta, ali da je bila uznemirena. Tražila da muž napusti stan. Bio je tu prisutan dok je muž pakovao svoje stvari, kasnije je saznao u PS da je gospođa ponovo zvala i da je htjela da povuče prijavu. O detaljima maltretiranja gospođa nije pričala izuzev da joj muž ne da da ide kod njenih roditelja i da je cijelo vrijeme ponavljala da je za cijelu situaciju kriv njen suprug.

Svjedok J. S. izjavila je da se sjeća da je postupala po prijavi I. A. i da je to bilo u kasnim večernjim satima 14.09.2023. godine. Rukovodilac smjene da je nju i kolegu Č. Š. uputio na lice mjesta u zgradu u blizini policijske stanice. Pred zgradom da su zatekli gospodina, da im je rekao da ima problema sa gospođom, a zatim svi troje da su otišli do stana. Kad su ušli u stan gospođa je ispričala da je tek porođena da joj muž ne da da ide kod svojih roditelja, da joj prigovara za novac koji on zarađuje. Na upit, da je izjavila da nije bilo fizičkog kontakta između njih dvoje. Gospođa da je tražila da njen suprug izađe iz stana. Dok su još uvijek bili tu bilo je prepucavanja riječima u smislu „ti meni nedaš da idem, ja hoću da idem“, neka vrsta rasprave. Da je gospođa bila uznemirena, a šta se stvarno desilo prije dolaska da ne zna, da im nije pričala detalje osim da joj muž ne da odlazak roditeljima i da su problem finansije. Kasnije da je saznala da je gospođa zvala policiju i da je htjela da povuče prijavu. Sjeća se da je u njihovom prisustvu gospođa plakala, da se tresla, da se obraćala suprugu da je on kriv za sve, a suprug je govorio samo da želi da vidi dijete.

Optuženi saslušan kao svjedok izjavio je da je tu noć prije 23,00 sata otišao u pekaru da kupi hranu za sebe i suprugu, kad se vratio u stan da mu je supruga rekla da čim on ode u Sloveniju na posao da će ona odmah ići kod svojih roditelja. Na sve to da joj je rekao da ne treba da izlazi iz kuće 40 dana da će on biti tu i da treba da zajedno budu uz dijete. Nakon njegovih riječi da je ustala i rekla da će zvati policiju, da je maltretira. Bila je uzrujana i pitala koji je broj policije. Broj policije joj je rekao a nakon toga da je ona nazvala. Nakon što je pozvala policiju još nekih 5 minuta da mu je brojala, da je pokušao da je smiri, a zatim da je izašao napolje. Kad su došli policajci da su zajedno otišli u stan i da su policajci razgovarali s njom. Dok je trajao razgovor između nje i policajaca da je kupio svoje stvari i zajedno sa policijom da je napustio stan i otišao kod svojih roditelja. Poslije toga da ga je zvala putem telefona, ali da ju je blokirao na svim društvenim mrežama. Komunikaciju s njom da je imao preko

njene majke. Ta komunikacija da je uglavnom bila usmjerena na to šta treba da kupi i da donese za suprugu i dijete. A. da je slala poruke s namjerom da se pomiri s njim, a nakon toga da su uslijedile prijetnje smrću u smislu ako joj ne potpiše sporazumni razvod braka da će je upucati iz očevog pištolja. 14.09.2023. godine taj dan kad je supruga izašla iz bolnice, naveče u stanu, da je bilo svađe, psovanja i vrijeđanja, ali od strane A. prema njemu, da mu je psovala majku, Boga. Bračni odnosi njih dvoje da od samog početka braka nisu bili dobri. Od samog početka da mu je prijetila, psovala i da ga je gađala nožem, da ga je fizički napadala. Sve to nije prijavljivao policiji samo je pričao njenoj majci. A. da mu je kroz poruke pisala da će osvetiti putem pokretanja postupka, da ona nije druga N., da ona neće trpiti. Sve to da je ignorisao.

Kroz unakrsno ispitivanje od strane tužioca optuženi saslušan kao svjedok izjavio je da nije tražio od svoje supruge da se sporazumno razvedu, da je suprug razveden po njegovoj tužbi, A. da je pokušavala da utiče na njega da se ne razvede, molila ga je da se pomire, ali da nije pristao na to. Lično da je insistirao na razvodu braka, a supruga da se protivila razvodu braka. Nikad svojoj supruzi nije prijetio niti upućivao bilo kakve ružne riječi u smislu da je luđakinja. Brak da je razveden zbog poremećaja bračnih odnosa. Dijete da nikada nije uzimao od A. bez njenog znanja niti bilo kud išao sa djetetom.

Oštećena je saslušavana u PS Tešanj, Kantonalnom tužilaštvu Zenica i kao svjedok na glavnom pretresu. Zapisnici o saslušanju oštećene dati u PS Tešanj i Kantonalnom tužilaštvu prihvaćeni su kao dokaz na glavnom pretresu jer je tužilac predočavao oštećenoj dijelove iskaza i to u dijelu koji se odnosi na datum i vrijeme događaja.

Preostali dio iskaza ovom svjedoku, nije predočavan na glavnom pretresu.

U bitnom dijelu iskaza da joj neće dozvoliti da ide svojim roditeljima, da je psovao majku, vrijeđao riječima da je kurva, tresao glavu dok je plakala, unosio se u lice, da je govorio da je luđakinja, neuravnotežena osoba, vrijeđao njenu sestru, da je zaključao u toalet, a bebu zadržao u drugoj prostoriji, da je ošamario prije ulaska u toalet, da je vukao za kosu, gurnuo na zid, da je prijetio da ne smije policiji pričati šta se dogodilo, te da joj je u novembru 2023. godine poslao e:mail sa prijetećom porukom, **„ne potpišeš li sporazumni razvod u petak mati i otac će ti učiti fatihu na mezaru...“**, oštećena saslušana kao svjedok je bila jasna i ubjedljiva.

Prilikom saslušanja na glavnom pretresu oštećena kao svjedok bila je uvjerljiva, jasna i trudila se da što detaljnije opiše događaje sa dosta emocija. Iz ovog svjedočenja se može sa sigurnošću utvrditi da je ponašanje optuženog ponašanje koje odstupa od uobičajenog ponašanja u porodici, odnosno da ima karakter drskog i bezobzirnog ponašanja. Uzimajući u obzir i nespornu činjenicu da je oštećena bila porođena žena, što je njen suprug znao, da je zbog toga trebalo posvetiti više pažnje i pozitivnih emocija, to opisano ponašanje optuženog u konkretnom slučaju predstavlja manifestaciju očite netrpeljivosti optuženog prema oštećenoj.

Iskaz oštećene i optuženog u dijelu da su bračni odnosi bili poremećeni da je optuženi htio razvod a oštećena pokušavala da spasi brak, kao i činjenice da je bilo psovanja, vrijeđenja, ucjene, pretnji i da su upućene riječi **„ne potpišeš li sporazumni razvod u petak mati i otac će ti učiti fatihu na mezaru...“**, potvrdili su i oštećena i optuženi. Međutim njihov iskaz je protivrječan u dijelu ko je kome upućivao navedene psovke, prijetnje, ucjene i gore citirane riječi, odnosno oštećena je izjavila da je to optuženi radio njoj, a optuženi da je oštećena radila njemu.

Samom događaju u stanu nije prisustvoa niko treći. U stanu su bili samo oštećena, optuženi i njihova beba, a ovaj sud smatra da nije ni za očekivati da će navedene radnje koje imaju karakter psihičkog zlostavljanja, bračni partner iste poduzimati u prisustvu svjedoka. Navedene radnje se najčešće i poduzimaju kada bračni partneri ostanu sami u prostorijama u kojima žive.

U konkretnom slučaju kod protivrječnog dijela iskaza istinu govori samo jedan od supružnika. Analizom oba iskaza sud je došao do zaključka da oštećena govori istinu, da je optuženi njoj prijetio i

uputio navedene riječi pretnje, a da je njegov iskazu u ovom dijelu iskonstruisan, sud temelji na činjenici da je optuženi kroz unakrsno ispitivanje izjavio da je brak razveden po njegovoj tužbi, da oštećena nije htjela da se razvede, da je htjela da se pomire, a što je i oštećena potvrdila, pa je i logičan zaključak da je optuženi ove prijetnje uputio oštećenoj na način kako je to opsano u optužnici.

Tvrđnje odbrane u završnoj riječi da je oštećena priznala na glavnom pretresu da je sve izmislila, da je lažno optužila optuženog, sud nije prihvatio jer tokom glavnog pretresa održanog dana 22.12.2025. godine oštećena je bila jasna u svom iskazu, da sve što je izjavila prvi puta pred sudom da je to tačno i da ostaje kod tog iskaza, a nakon predočavanja fejbuk prepiske od strane brnarioca izjavila je da je tačno da je u jednom momentu slabosti i zasićenosti cijelom situacijom u želji da se sve ovo okonča a prije svega zbog interesa malodobnog djeteta izjavila optuženom, a napisala preko Vibera u poruci svojoj majci da je lažno optužila Amera, tako da izjava oštećene i njeno priznanje da je poslala poruku svojoj majci i rekla A. da je sve izmislila s namjerom da se sve ovo završi i kako A. ne bi izgubio posao, radnu vizu, te da je shvatila da je to jedini način da se to završi, da se obustavi ovaj postupak bilo njeno priznanje da je sve izmislila nije dovelo u pitanje vjerodostojnost njene izjave koju je dana na glavnom pretresu prilikom prvog saslušavanja na glavnom pretresu, a što je potvrdila i prilikom ponovnog saslušanja. Zaključak suda je da je oštećena ovakvim postupanjem priznanjem da je poslala poruku A. putem Vibera potvrđuje da je optužena bila iskrena i sa činjenicama koje joj ne idu u prilog.

Iskaz optuženog saslušanog kao svjedoka u dijelu koji je suprotan utvrđenom činjeničnom stanju sud je ocjenio iskonstruisanim i usmjerenim na izbjegavanje krivične odgovornosti.

Odbrana je prigovarala materijalnim dokazima i to fotodokumentaciji na kojoj su SMS poruke razmjenjene između optuženog i oštećene, uz obrazloženje da predmetne poruke nisu predočene oštećenoj i da se radi o nezakonitom dokazu.

Kad su u pitanju fotografije mobitela sa SMS porukama, fejbuk i viber prepiskama Kantonalni sud je zauzeo jasan stav da ovi dokazi nisu nezakoniti dokazi jer ne potiču iz nezakonitog izvora i nisu pribavljeni prinudom ili povredeom prava drugih osoba i da se ne mogu smatrati nezakonitim dokazima. Prema stavu Vrhovnog suda FBiH ovakvi dokazi nisu nezakoniti dokazi ali da se sadržajna snaga ovakvih dokaza mora biti potkrepljena i drugim dokazima, odnosno cijeliti se u kontekstu drugih provedenih dokaza.

Ovi dokazi dovedeni u vezu sa ostalim provedenim dokazima na glavnom pretresu prije svega vezu sa iskazom oštećene saslušane kao svjedoka potvrđuju da se radi o prepiskama koje su upućene od strane optuženog i oštećene i da u bitnom dijelu za ovaj postupak navodi iz ovih fotografija, SMS poruka, Facebook i Viber prepiski su potvrđeni iskazom oštećene i djelimično iskazom optuženog.

Odbranu optuženog da se radilo samo o raspravi supružnika, usljed poremećenih bračnih odnosa i da nije bilo nikakvog nasilja sud je ocjenio neosnovanom i usmjerenom na izbjegavanje odgovornosti optuženog.

Naime, nije sporna činjenica da su bračni odnosi optuženog i oštećene bili teško poremećeni u vrijeme ovih događanja i da teško i trajno poremećeni bračni odnosi mogu biti osnov za razvod braka i da sami po sebi neovisno od razine poremećaja tih odnosa, nužno ne moraju imati obilježja krivičnog djela iz člana 222. stav 2. KZFBiH.

Međutim, u situaciji kada su teško i trajno poremećeni bračni odnosi praćeni psihičkim zlostavljanjem uz ozbiljnu prijetnju da ako ne potpiše sporazumni razvod da će joj roditelji učiti fatihu na mezaru, onda tako teško i trajno poremećeni bračni odnosi zadiru u krivično pravnu sferu i po mišljenju ovog suda poprimaju sva obilježja krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. KZFBiH

Tokom postupka utvrđeno je da je optuženi u kasnim satima 14.09.2023. godine, oštećenoj isti dan kad je izašla iz porodilišta sa bebom u stan u kojem su stanovali optuženi i oštećena, prijetio da neće ići kod svojih roditelja, psovao majku, vrijeđao sestru, govorio da je luđakinja, neuravnotežena osoba, da je otjerao u drugu prostoriju i zaključao, dok je beba ostala u drugoj prostoriji, a nakon A. riječi da će zvati policiju, otključao vrata, rukama odgurnuo na zid, a prije ulaska u toalet ošamario, a nakon što je pozvala policiju uputio riječi „jebat ću ti majku za ovo“, Poslije ovog događaja da je optuženi napustio stan. Dok je A. bila u bolnici sa bebom u periodu od 16.09. do 21.09.2023. godine, rekao joj da ima 24 sata da napusti stan, što je A. i uradila i otišla da živi kod svojih roditelja.

Poslije ovih događanja optuženi je nastavio sa pretnjama i oštećenoj dana 17.11.2023. godine uputio ozbiljne prijetnje sadržaja „**ne potpišeš li sporazumni razvod u petak mati i otac će ti učiti fatihu na mezaru...**“.

Slijedom navedenog, zaključak suda je da je tužilaštvo dokazalo da je optuženi svojim ponašanjem, dakle nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir, cjelovitost, psihičko zdravlje člana svoje porodice.

Optuženi je bio svjestan svojih radnji i postupanja, odnosno bio je svjestan svog drskog, bezobzirnog i nasilnog ponašanja i da ovakvim ponašanjem ugrožava psihičko zdravlje svoje supruge, a što iz poduzetih radnji jasno proizilazi da je i htio (imao volju) da izvrši takve radnje, pa su u radnjama optuženog i ostvarena bitna obilježja krivičnog djela iz člana 222. stav 2. KZFBiH.

Navodi odbrane da tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi svojim ponašanjem ugrozio mir, narušio zdravlje kod oštećene, te njegovo ponašanje kod oštećene nije izazvalo strah i nesigurnost, te da odgovor na ovo pitanje može dati samo vještak neuropsihijatar kao stručno lice i predmetni događaj da je bila rasprava između optuženog i njegove supruge, nisu doveli u sumnju utvrđeno činjenični stanje, jer prema objektivnim kriterijima sud procjenjuje i definiše poduzete radnje i ponašanje, a u konkretnom slučaju je očigledno da je ponašanje optuženog drsko i bezobzirno ponašanje.

Kakav osjećaj je izazvalo kod oštećene ovakvo ponašanje optuženog je subjektivni osjećaj i nije neophodno provođenje neuropsihijatrijskog vještačenja, jer se tokom postupka ne utvrđuje stepen posljedica, nego je dovoljno utvrditi da optuženi nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, a što je sud iz iskaza oštećene i njenog ponašanja tokom svjedočenja na glavnom pretresu utvrdio.

Svjedok J. S. potvrdila je da u vrijeme kad je sa kolegom došla u stan, oštećena, bila uznemirena, uplakana, da ne zna šta se dešavalo prije, da oštećena nije sve ispričala šta se dogodilo, pa je i zaključak suda da je ovakvo ponašanje optuženog izazvalo kod oštećene osjećaj straha i nesigurnosti.

Ponašajući se kao da se ništa nije dogodilo, te kroz svoju odbranu optužujući oštećenu da je ona njemu psovala Boga, majku, vrijeđala ga i uputila pretnju oko sporazumnog razvoda braka, te da je oštećena kriva za sve optuženi i je i potvrdio da je i htio da oštećenoj ugrozi mir, psihičko zdravlje i izazove osjećaj straha i nesigurnosti.

Iz iskaza oštećene i iskaza optuženog kao svjedoka, a što su potvrdili i svjedoci J. S. i Č. Š. dana 14.09.2023. godine, oštećena je izašla iz porodilišta zajedno sa rođenom bebom i došla u stan u kojem je stanovala sa suprugom A.

Iskaz oštećene I. A., izuzev u dijelu događanja pred Centrom za socijalni rad dana 17.11.2023. godine, sud je prihvatio jer je oštećena bila jasna, iskrena, uvjerljiva i drugim provedenim dokazima nije dovedena u pitanje vjerodostojnost njenog iskaza.

Iskaz oštećene koji se odnosi na događanja pred Centrom za socijalni rad sud nije ocjenio vjerodostojnim, jer je doveden u sumnju sa iskazom saslušanog svjedoka M. N.

Saslušani policajci koji su došli na lice mjesta u stan nakon prijave potvrdili su da je A. bila uznemirena. Svjedok S. J. izjavila je da je A. plakala, tresla se, odnosno da je bila vidno uznemirena i da ne zna šta je predhodilo njenom takvom stanju, ali da su zaključili da je bilo problema i rasprave, a da je oštećena izjavila da su rasprave bile oko finansija i odlaska oštećene roditeljima.

Sud je u presudi izvršio modifikaciju činjeničnog opisa iz optuženice, na način da su izostavljene riječi „da će joj uzeti dijete“, a upisane riječi da je ošamario zatim umjesto riječi „u sobu“ upisano „u toalet“, te izostavljane riječi „zamahnuo rukom da je ošamari u čemu ga je A. spriječila“, jer je tokom postupka tako utvrđeno, a što nije bilo od značaja za pravnu kvalifikaciju krivičnog djela.

Iz ovako utvrđenog činjeničnog stanja jasno proizilazi da je optuženi vršio i psihičko nasilje nad svojom suprugom A. na način kako je to utvrđeno tokom postupka, te da se radnjama optuženog stiču se sva bitna obilježja krivičnog djela nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. KZ FBiH, pa kako ne postoje okolnosti koje isključuju krivičnu odgovornost optuženog, to je sud optuženog i oglasio krivim i osudio kao u izreci ove presude.

Događanja koja su uslijedila nakon podizanja optužnice na koju se pozivala i odbrana i oštećena su događaji koji mogu biti eventualno predmet nekog novog postupka.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivične sankcije, sud je na strani optuženog cijenio sve okolnosti koje su od uticaja da kazna bude veća ili manja, pa je od olakšavajućih okolnosti kod optuženog našao da je mlada osoba, da je neosuđivan, dok otežavajućih okolnosti nije našao kod optuženog. Cijeneći sve navedeno, kao i činjenicu da su optuženi i oštećena razveli se, da ne žive više u bračnoj zajednici, sud je optuženom za počinjeno krivično djelo izrekao uvjetnu osudu kojom je optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 (jedne) godine dana ne počinu novo krivično djelo, jer je uvjerenje suda da se i sa uvjetnom osudom kao mjerom upozorenja može postići svrha kažnjavanja, kako sa aspekta generalne, tako i sa aspekta specijalne prevencije.

U smislu odredaba člana 202. stav 1. ZKP-a FBiH sud je optuženog obavezao na plaćanje troškova krivičnog postupka u paušalnom iznosu od 100,00 KM, koji paušal je dužan platiti u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

Na osnovu svega navedenog sud je odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Kantonálnom sudu Zenica u roku od 15
dana od dana prijema presude.

Sudija
Bekrić Hidajeta